

JANUAR 1976?

4.mai

Medlemsblad for Norges Kommunistiske Studentforbund

NKS ROTASJONSFOND
POSTGIRO 2 26 90 82

LEDER

Sentralstyret i NKS sitt 5. plenum slo fast at hovedmotsigelsen i forbundet går mellom ei korrekt marxist-leninistisk linje og ei moderne revisjonistisk høyrelinje. Videre at kampen mot det moderne-revisjonistiske avviket må gis høy prioritet i tida framover.

Hvordan skal denne kampen drives? Hva betyr den for prioriteringa av oppgavene i NKS? Helt klart er det at kampen mot revisjonismen må føres både innad og utad, både mot den moderne-revisjonistiske høyrelinjas innflytelse innafor vår egen bevegelse, og mot forskjellige revisjonistiske bevegelser i Norge. Det ville være helt feilaktig i en situasjon som den vi står oppe i, i klassekampen i Norge, med revisjonistiske partier (som SV) med forholdsvis stor innflytelse i massene, å trappe ned kampen mot disse revisjonistiske partienes innflytelse.

Oppropet streker opp at en av avvikets røtter er ei mangelfull skoloring i Marxisme-leninisme-Mao Tsetungs tenkning. Det ville likevel være feilaktig ut fra dette å trekke den konklusjon at vinå ensidig måtte prioritere studier og teoretisk kamp innad. Vi kan slå fast at en vellykka kamp mot den moderne-revisjonistiske høyrelinja forutsetter at vi er i stand til å slå tilbake de revisjonistiske partienes forsøk på å føre massebevegelsen på avveie. Det å ikke ta kampen opp ville i seg sjølv være et nytt høyreavvik. Lenin sier: "Den eneste marxistiske linje i verdens arbeider-

bevegelse er å forklare massene uungåeligheten og nødvendigheten av et brudd med opportunismen, å oppdra dem til revolusjon ved å føre en skånselsløs kamp mot opportunismen, å benytte krigens erfaringer til å avsløre, ikke tilsløre, den nasjonal-liberal arbeiderpolitikkis fulle motbydelighet". (Lenin: Imperialismen og splittelsen i sosialismen).

Det er slått fast at de eksterne kampoppgavene må prioriteres høyt dette semesteret. 1. mai er NKS si hovedoppgave hele våren. Også i andre forbindelser må kampen mot revisjonismen trappes opp, i studenter/elevsamfunna, i interessekamporganisasjonene osv. 1. mai peker seg ut som det viktigste kampområdet hvor revisjonistenes linjer kommer til å stå skarpt mot våre, f. eks. på sosialimperialismen, holdninga til DNA osv.

At vi prioriterer de eksterne kampoppgavene betyr sjølsagt ikke at studier og teoretisk kamp ikke er viktig. Hvordan skal vi kunne drive fram ei skikkelig massemobilisering til 1. mai, om vi ikke har grep om de kommunistiske prinsippene for dette arbeidet nemlig masselinja. Og hvordan skal vi kunne ta kamp mot revisjonistene på internasjonale spørsmål hvis vi ikke studerer sosialimperialismen?

Som konklusjon: Kampen mot revisjonismen må trappes opp, og vi må styrke vårt eget grep om det våpenet vi bruker i kampen, marxisme-leninisme-Mao Tsetungs-tenking.

NKS OG 1.MAI 1976

MATERIALE TIL LAGSMØTE

1.MAI - STYRKEMARKERING OG POLITISK BEVEGELSE

Siden de 2. Internasjonale under Engels ledelse vedtok at 1.mai skulle være den internasjonale arbeiderklassens kampdag, en dag i solidaritetens tegn, har dagen vært en markering av den helheten og styrken som til enhver tid finnes av progressiv bevegelse. Denne dagen samler alle progressive seg på gatene og markerer sin militans og solidaritet. 1.mai er med rette kalt en gradmåler i klassekampen.

Den er også en viktig gradmåler på innflytelsen til de borgerlige arbeiderpartiene i arbeiderbevegelsen. Derfor er det ikke historisk nytt at det er flere demonstrasjoner denne dagen.

På samme tid er 1.mai ikke bare en "gallupp" over hvor den progressive be-

vegelsen står. Mobiliseringa til dagen er i høy grad en politisk bevegelse med siktemål å styrke kampen for dagskrav og kampen for sosialismen. For oss er dette siste ikke minst viktig. 1.mai vil konsentrere en rekke viktige diskusjoner hvor vi kan trekke massene et skritt nærmere den kommunistiske bevegelsen, et skritt vekk fra den moderne revisjonismen.

Sammenfattet kan dette konsentreres sånn:

1.mai skal hele den progressive bevegelsen på gata og vise sin styrke. 1.mai er en kampanje for å trekke flere vekk fra borgerskapets innflytelse, over i en enhetsfront på klassekampens grunn.

1.MAI 76 - SPESIELT VIKTIG BEVEGELSE

For å unngå floskler om viktigheten av 1.mai i år, må vi ta for oss den politiske og økonomiske situasjonen.

Den internasjonale situasjonen er prega av stor uro under himmelen. 3.verden er drivkrafta i kampen mot supermaktene USA og Sovjet og i løpet av siste året gjennomførte Kambodsja og Vietnam en nydemokratisk revolusjon, -den første siden Koreakrigen. Hele det siste året gir eksempler på framgang for verdens folk av flere slag. Dette utdyper og skjerper den politiske krisa for kapitalismen, og skjerper også motsigelsen mellom de to supermaktene USA og Sovjet, liksom den skjerper motsigelsen mellom borgerskapet og proletariatet i de kapitalistiske landa. Den sykliske økonomiske krisa forsterker dette. Samtidig øker krigsfaren, krig er den metoden imperialistiske supermakter til suende og sist må bruke for å løse motsigelsene seg i mellom.

For oss er det nødvendig å være med å sveise sammen den internasjonale enhetsfronten mot supermaktene både for å forhindrekrigen og for å styrke kampen for frigjøring, sjølråderett og revolusjon. Å knytte den norske progressive bevegelsen, arbeiderklassen og dens allierte til denne fronten betyr å skjerpe kampen mot supermaktene og dens talsmenn her hjemme, propagandere f.eks. det angolasiske folkets sak, propagandere mot de falske fredserklæringerne. 1.mai, arbeiderklassens internasjonale kampdag, må brukes både for å markere framgangen til verdens folk, øke solidariteten med kjempende folk og forberede arbeiderklassen i Norge på krigstrusselen.

Den økonomiske krisa har rammet Norge med full tyngde. Profitten i tida framover avhenger i høy grad av om det

blir et kriseforlik eller et tariffoppgjør som svekker monopolkapitalen økonomisk. I nyttårstalen viet Bratteli mesterparten av tida til å propagandere dette kriseforliket. Borgerpressa agiterer "lavtlønnsprofiler" "politiske streiker truer demokratiet" og maner til ro. Et ledd i denne taktikken er å splitte progressive, kampbevisste arbeidere fra klassen, progressiv ungdom fra annen ungdom osv. Et hovedpunkt i denne taktikken er sjølsagt å isolere AKP(m-l). Dette er ikke en ubetydlig del av taktikken. I nyttårintervjuet slo Guttorm Hansen, Støttingspresidenten fast at "DNA har lagt for liten vekt på fienden til venstre og viet for mye tid på kampen mot Høyre". Sagt med andre ord: en offentlig krigserklæring over en hel side i Arbeiderbladet, DNA er villig til å gå sammen med Høyre mot kommunistene.

Ved siden av hetsen er suspensjoner og politiske oppsigelser metoder for å splitte arbeiderklassen. Hammerverkdømmen dokumenterer at borgerskapet er villig til å knekke en del illusjoner om rettsapparatets klasseløshet for å tvinge oppsigelsene igjennom. I Sosiale Etater kjører de så rabiater at de avslører seg for DNA-velgere og andre som tidligere har støttet de borgerlige arbeiderpartiene. Forbundets linje må gjennom, sjøt om det koster stemmer og tillit.

Vi må gjøre en korrekt analyse av dette: Brattelis offensiv, Guttorm Hansens erklæring, Hammerverkdømmen og Sosiale Etater er uttrykk for desperasjonen og svakheten i

monopolkapitalens rekke. Det er uttrykk for vår styrke, en styrke som uten tvil har sammenheng med at vi korrigerer høyreavvik. I en sårn situasjon må vi følge prinsippet med å forakte fienden strategisk, men ta han alvorlig taktisk.

Vår viktigste våpen mot krigsfaren, kriseforliket og hetsen er masse-mobilisering. Det er samtidig et våpen som borgerskapets overlegne propagandaapparat nødvendigvis må bøye kne for. Vår politikk samsvarer med massenes objektive behov, monopolkapitalens og imperialismens politikk er et angrep på massene.

Sammenfatta kan vi si det sårn: Foran 1. mai -76 går fienden til felts for å knekke og isolere den progressive bevegelsen. Det å ikke ta denne offensiven alvorlig, er å undervurdere fienden taktisk, det kan føre til midlertidige tilbakeslag. Samtidig, å forveksle forsøket på å isolere oss med at det har lykket for dem, er å overvurdere fienden taktisk. Gang på gang viser historia at en riktig politikk har enorm slagkraft når den blir grepet av massene. Derfor er massemobilisering nøkkelleddet for framgang 1. mai.

Vi framhever denne 1. mai fordi det skjer store forandringer internasjonalt, fordi kriseforliket må møtes med klassekamp, fordi den ny-Mac Carthyistiske kampanja ikke faller sammen av seg sjøt.

1.MAI 76 - DEN TAKTISKE SITUASJONEN

1. mai blir i første rekke et oppgjør mellom oss og høyresosialdemokratiet. DNA har lansert Solidaritet 77 som parole for valgkampen. De vil bruke denne i forbindelse med 1. mai, og vil sikkert vurdere muligheten for kamp mot ekstremisme til høyre og venstre der det er mulig. Jfr. planene om anti-ekstremisme demonstrasjon 8 mai.

Mye tyder på at de legger stor vekt på en seier over oss på gata denne dagen.

En seier vil være en markert framgang for dem og markert tilbakegang

for oss kvantitativt. I første omgang er det viktig for dem å hindre faglig oppslutning om Faglig 1. mai Front. Metodene de bruker kan variere. Ett er sikkert: De vil ikke la tilslutning til begge tog slippe gjennom der det kan hindres, men gå offensivt mot FFF. Dette er det trolig allerede gått ut direktiv om til DNA's tillitsmenn. Vi kan ikke utelukke rene eksklusjons og suspensjonskjør mot folk som støtter FFF, med bruk av fraksjonistparagrafen. De kan kjøre hardt på at bare for foreninger, ikke klubber kan tilslutte seg tog 1. mai osv.

Solittelsen i SV er snart fullendt. Innafor både SV og NKP foregår en prinsippoløs fraksjonsstrid. Også etter at NKP har gått ut av SV vil fraksjonskampene fortsette, og de indre problemene vil på ingen måte være løst. "Enhets"partiet SV har mista det meste av tilliten innafor arbeiderklassa.

1. mai - 75 kjørte SV taktikken med å legge seg tett opp til AP, gjennom å samarbeide i de lokale sam-ordene, hvor betingelsene de stilte var: Partiafhengige tog og krav om representasjon på talerstolene.

Siden 1. mai 75 har SV opplevd et katastrofalt valgnederlag, med kraftig redusert oppslutning i arbeiderklassa. Styrkeforholdet mellom SV og DNA er forskjøvet over mot DNA, samtidsom DNA er spydspissen i hetskampanja. Denne forsyvninga betyr at DNA kan og vil kjøre SV strammere enn i fjor. Det er ingen grunn til å tro at DNA skal ta hensyn til SVs hyl om at toga skal "gjenspeile de to hovedstrømninger i arbeiderbevegelsen". Alternativet for SV vil i realiteten være et av to:

-Sluke DNAs opplegg for 1. mai rett, med visse konsesjoner.
-Fler de må ta fram igjen "Arbeiderfront"-opplegget fra i fjor. Uansett, SVs muligheter til masseoppslutning er i år skruppligere enn noen gang før.

NKP vil gå lenger enn SV i å oppnå enhet med høyre-sosialdemokratiet. De vil spille rollen som spydspiss for DNAs reaksjonære politikk, og arbeide for å fremme propaganda for sosialimperialismen. Dette gir åpning for en del mer eller mindre sannsynlige kombinasjoner av tog dominert av

en borgerlig politikk.

AKP(m-l) bygger på RAF og FFF siste årene. 1. mai er i hovedsak blant de områdene hvor høyreavviket i bevegelsen har slått minst ut de to siste åra. Linja er å samle flest mulig progressive i massemønstringer i tråd med opplegget fra ifjor. Partiet vurderer som ifjor massekarakteren av toget som viktig. Som i fjor støtter partiet parolefrihet innafor rammene av hovedparolene, samt seksjoner. Og som i fjor avgrensar partiet seg mot partiseksjoner. Partiet har foreslått dette parolegrunnlaget. Det er internt til det blir offentliggjort i Klassekampen.

Hovedparole for dagen: 1. mai - enhet på klassekampens grunn.

Hovedparolene:

1. kamp mot DNA-regjeringens og LO-ledelsens kriseforlik med monopolkapitalen.
2. Kamp mot arbeidsløshet og dyrtid.
3. Kamp mot de imperialistiske supermaktene USA og Sovjet.
4. Knus fascismen i Spania. Full støtte til FRAP og IFA
5. Forsvar norsk sjøfæderett - 200 mils fiskerigrænse nå.
6. Forsvar de demokratiske rettighetene. Forby nazipartiet "Norsk Front"
7. Kamp mot all kvinneundertrykking.
8. For et sosialistisk Norge.

I tillegg til disse åtte vurderes parolene: Styrk fagbevegelsens kampkraft kamp mot alt klassesamarbeid. og Avvis klassesdommen mot Hammerværk arbeiderne, som hovedparoler. Parolegrunnlaget skiller seg fra i fjor hovedsaklig på supermaktparolen. Ifjor var det "Kamp mot all imperialismen - kamp mot de to supermaktene USA og Sovjet".

HVA MED SV?

SV har de to siste årene vært splitta 1. mai. Mange av SVs medlemmer og sympatisører har disse årene brutt med ledelsen og deltatt i arrangementer av FFFs type. Det er ikke riktig å slå alle SVs medlemmer i hartkorn med ledelsen. Mange er uenig i SVs politikk på flere områder, bl.a i synet på sosialimperialismen. Disse motsigelsene skal vi arbeide for å utvikle, til å skape en større avstand mellom medlemmer og ledelse i SV.

SV lokalt bør innbys til å delta i FFF etter at grunnlaget er klart, på linje med invitasjon til fronter, andre organisasjoner osv. I ord sier SV at de støtter mange av parolene - men i praksis, bl.a. i 1. mai, lærer folk mye om hva de gjør i handling.

For oss er det viktig at invitasjonen til SV har vist seg å gjøre det lettere for vanlige medlemmer og sympatisører som støtter FFFs grunnlag å gå i klassekamptog. NKP blir ikke invi-

tert. For det første er NKP et 110% sosialimperialistisk agentur, for det andre er ingen masser i og rundt NKP, i motsetning til SV, som sympatiserer

med FFFs politiske grunnlag. Ei foreløpig vurdering går i retning av å invitere anarko-syndikalistene i RAF, fordi de har en del aktivister i streikestøttebevegelsen.

NKS OG 1.MAI 76

1.mai blir et viktig ledd i kampen mot den moderne revisjonismen i NKS. Det ser vi best når vi summerer oppviktige avvik vi gjorde i 1975. Dette er noen almene synspunkter som må utdypes gjennom spesielle oppsummeringer lokalt. Høyreavviket kom fram i forhold til den politiske hovedlinja, i forhold til masselinja/massemobliseringa og i forhold til arbeidsstilen.

POLITISKE HOVEDLINJA

I 1975 var det en gjennomgående feil at sosialimperialismen ikke ble diskutert i mobliseringa. I forbindelse med vårplanen sto det en skarp motsigelse i NKS på prioriteringa av 1.mai i forhold til interessekampen blant studentene. Motsigelsen avdekket revisjonisme i forhold til klasseanalyse og tendens til økonomisme og knefall for den spontane bevegelsen rundt interessekampen. Motsigelsen ble et stykke på vei løst i samband med plandiskusjonen, men avviket ytra seg seinere i tregheit med å sette igang 1.mai-arbeidet, i mobliseringa og i arbeidsstilen.

Det var en tendens til å "la SV være i fred, gå tur i skogen" framfor å ta skikkelig kamp for å utvikle motsigelsene innad i SV, som var åpenbare. Dette er en variant av å ta lett på den moderne revisjonismens innflytelse.

Det var en klar tendens til ikke å se forskjell på 1.mai-fronten og valget. Motsigelsen blei ikke løst gjennom diskusjoner. Den kom særlig til uttrykk i at kamerater blei "overraska" over en del uavhengige de ikke hadde diskutert med og ikke venta å se i FFF-toget. Oppsummeringer av denne typen viser at langt flere Uavhengige hadde gått i toget om vi hadde gitt dem et tilbud og diskutert med dem. Massene greip at toget hadde en videre karakter bedre enn vi gjorde sjøl. En ide om at det var for tidlig å sette i gang 1.mai-arbeidet kom også opp under plandiskusjonene. Det var uttrykk for mangelfull forståelse for hvor viktig det er å gå i demonstrasjonstog i gata. Vi forsto ikke innholdet i det Hoxha sier: nemlig at demonstrasjoner har stor oppdragende virkning på massene - det sveiser dem sammen og

styrker solidariteten og det fremmer militansen i massene. Det uttrykker også klart at vi ikke hadde skjönt 1. mai dagens særegne betydning, basert på lange tradisjoner, dens effekt som styrkeprøve, dens effekt som utviklende politisk bevegelse. I neste omgang slo dette ut når vi ikke tok skikkelig kamp med de uavhengige på hvorfor det var nødvendig å ta opp 1. mai så tidlig.

MASSEMOBLISERINGA

Laga må sjøl oppsummere kvantiteter fra tidligere 1. mai og vurdere denne oppsummeringa ut fra sine egne konkrete forhold. Når vi ikke gikk bredt nok ut, kan dette ha en sammenheng med at endel ikke mente sjøl at toget skulle være en brei manifestasjon, sånn som de som foreslo egne partiseksjoner, direkte paroler mot SV-ledelsen osv. Sånne ideer fantes, de er av "venstre"-sektersk type. Den ideen som dominerte hos de som blei "overraska" var likevel en høresektorsk, revisjonistisk ide om at massene ikke ville forstå at FFF var det progressive toget og derfor ikke turte eller "gadd" ta kampen med dem. Det er å gå i halen på massebevegelsen og sløtt ikke i spissen for den der kommunistene hører hjemme.

Det var også en tendens til at propagandaen og agitasjonen var skriftlig og ikke muntlig. Det er bra og nødvendig med skriftelig prop/agit, veggaviser, løpesedler ol. er nødvendig for å skape en massebevegelse. Men det er først og fremst nødvendig fordi det setter igang og stimulerer den personlige mobiliseringa. Det kan på ingen måte erstatte denne. Ut over dette er det visse steder nødvendig fordi det når lenger enn vår egen arm rekker.

Vi mener at høyreavviket prega feila i massemobiliseringa. Når vi veit at massemobiliseringa er nøkkelleddet for en slagkraftig 1. mai-dag, blir dette spørsmålet sentralt i oppsummeringene og diskusjonene lokalt.

Vi mener at masselinja ikke først og fremst er et spørsmål om å finne lure metoder, sjøl om dette er et viktig spørsmål i seg sjøl og bør utvikles. Det er først og fremst et ideologisk spørsmål av stor strategisk verdi. Massene er de virkelige heltene. Massene er i besittelse av en uuttømmelig skaperkraft, sier Mao. Det er vi som har en politikk som samsvarer med

massenes objektive interesser. Målet på framgang eller tilbakegang kan først og fremst måles ved om flere eller færre studenter har tilegna seg vår politikk og er i stand til å sjøl sette den ut i livet.

"RUTINER" - EN BYRÅKRATISK ARBEIDSSTIL?

I arbeidet vårt var det åpne trekk av formelle kjør. Noen eksempler: Skillet mellom formelle papirkomiteer og reelle komiteer av frontkarakter er knytta til antall uavhengige i komiteene. Men det dreier seg i høy grad også om disse komiteene er spydspissen i mobiliseringa. Et trekk ved våre mange komiteer i fjor, var at de blei formelle, også med uavhengige. Det eksisterte ikke en gj ennomdrøfta plan for komiteenes arbeid. Resultatet var bl.a. at "overpraktiske" og "seremonielle" komiteer hindret massearbeidet.

Et annet uttrykk for dette er at FFF ble formelt tatt opp i fronter, på allmøter. Det ble tatt opp, men det eksisterte dårlige vurderinger av taktikken i arbeidet; hva som ville kreves for å få forslaget igjennom, systematiske diskusjoner med massene før mødeløsmøtet, allmøtet, elevmøtet osv.

I forhold til FFF, ble denne diskusjonen gjort i laga, men uten forberedelser i styrene, uten at styret hadde en plan for hvordan en rekke problemer knytta til FFF utover det som skulle opp på medlemsmøtet skulle løses.

På papiret har de som praktiserer en byråkratisk arbeidsstil "sitt på det tørre". I praksis er dette en effektiv måte å sabotere 1. mai på. Lokale paroler blir f. eks. laga, det er ikke det. Men de blir kanskje sendt ut fire dager før 1. mai, og da er dette en grei måte å sabotere at 1. mai skal bli en politisk bevegelse på. Det er kort tid å mobilisere de som støtter parolene på også. Studerer vi feila i fjor, dominerer feil av høyrekarakter. Vi er ikke mer enn såvidt kommet igang med ei korrigeringsring. Derfor slår vi fast for helheten i NKS: Uten at vi tar skikkelig diskusjon på politikken og taktikken 1. mai vil vi ikke lykkes. Uten at vi legger stor vekt på å diskutere masselinja knytta til arbeidet, vil vi ikke lykkes. Uten at vi knækker til mot en byråkratisk arbeidsstil, vil vi ikke lykkes.

NKS' OPPGAVER

I. mai stilles som hovedoppgave for forbundet fra semesterstart. Arbeidet må gå i tre faser:

Fase I. Fra semesterstart til 15/2.

I denne fasen skal storlagsstyret, distriktsstyret, diskutere første runde av 1. mai. Denne diskusjonen skal opp på et storlagsmøte før 15/2. Innen samme dato skal det være etablert lokale 1. mai-komiteer på institutter på universiteter, en komite på en lærerskole, sosialskole osv. For å klare dette er det nødvendig at lagsstyret løser denne oppgava uavhengig av lagsmøtet.

Fase II. Fra 15/2 til 15/3.

Stikkord er massemobilisering. Mange må trekkes med i komiteen som diskuterer politikken. I. mai skal på denne tida komme opp (lansert tidligere) i frontene og vi driver massearbeid i frontene.

Fase III. Fra 15/3 til 1. mai.

Breiere mobilisering. Dørbesøk. Masseutdeling av propaganda. Propaganda utafor lærestedene. Plakataksjoner.

TIL LAGSDISKUSJONENE

Laga, og spesielt ledelsen, skal studere dette Stalin-sitatet: (Samtale med Herzog), SOR, spørsmålet om Stalin, s. 53. - "Noen kamerater tror at å styrke partiet og bolsjevisere det betyr å kaste alle annerledes tenkende ut av partiet. Dette er sjølsagt ikke riktig. Man kan bare avsløre sosialdemokratiet og gjøre det til et ubetydelig mindretall i arbeiderklassen gjennom daglig kamp for arbeiderklassens behov. Når man skal nagle sosialdemokratiet til skapelen, skal det ikke skje på grunnlag av høgtflygende spørsmål, men på grunnlag av arbeiderklassens daglige kamp for å forbedre sin materielle og politiske stilling, og her må problemene som arbeidslønn, arbeidstid, boligforhold, forsikring, skatter, dyrtid osv. spille en svært viktig, for ikke å si den avgjørende rollen. Oppgaven er å slå sosialdemokratiet hver eneste dag på grunnlag av disse spørsmålene, ved at man avslører deres forræderi.

Men denne oppgaven kan ikke løses fullt ut hvis ikke problemene fra den daglige kampen blir bundet sammen med de

grunnleggende spørsmålene om Tysklands internasjonale stilling og indre stilling, og hvis hele dette daglige arbeidet ikke sees i sammenheng med partiets samlede arbeid med revolusjon, med proletariatets erobring av makta for øye, men en sånn politikk kan bare føres av et parti med ledere som er erfarne nok til å utnytte sosialdemokratiets feilgrep til å styrte partiet og som er godt nok teoretisk skolert, sånn at de ikke mister den revolusjonære utviklinga av syne på grunn av gode delresultater."

Drøft plattformen og taktikken spesielt overfor SV. Er det rett ikke å ha med paroler mot den moderne revisjonismen allment? Er det rett ikke å ha partiseksjoner? Er det riktig å invitere til samarbeid med et borgerlig arbeiderparti 1. mai? Hvorfor inviterer vi SV 1. mai, men ikke til valg? Legg vekt på at vi skal føre denne diskusjonen også ute i massene. Nøkkelleddet i denne diskusjonen mener vi er: Karakteren av toget i forhold til valg - og at vi tar utgangspunkt i å vinne masser som rettesnor i taktikken overfor SV.

Studér masselinja, med sitater fra sitatboka. Oppsummer fjorårets arbeid med særlig vekt på masselinja.

Drøft tesen: Rutineforhold til 1. mai hindra 1. mai-arbeidet mye i fjor.

TIL STORLAGSLEDERSEN OG DISTRIKTSSTYRENE

I. mai vil kreve mye og sjølstendig arbeid av ledelsen. Derfor skal i regelen formannen lede arbeidet. I regelen skal formannen eller et annet styremedlem lede 1. mai-komiteen på sitt nivå. Komiteene er viktige for å trekke igang en politisk massebevegelse. De er aktive bindeledd mellom oss og massene i politikken. Det er i komiteene vi har mulighet til å aktivisere kamerater utafor bevegelsen, som har enorm betydning for 1. mai-mobiliseringa. Det krever at komiteene har sterk ledelse.

Dette er materiale som gir grunnlag til å gå i gang, men begrenser seg også til det. NKS/AU vil om kort tid komme med et forslag til studentpar-

fort s. 13.

VIKTIGE LANDS MØTE I LNL OG FR

Skal her leggja fram nokre synspunkt på desse landsmøta: Kvifor dei er viktige og kor viktige dei er. Kjem til å konsentrera meg mest om LNL og tidsnaud. Dette inneber ikkje at FR-landsmøte er mindre viktig for sosial-skulane.

ÅTAKA PÅ LNL

Dei seinare åra har LNL stått i brodden for omfattande massemobilisering av studentane på lærarskulane. Organisasjonen har blitt utvikla frå "velferds-organisasjonar" som lokalt tok opp ting som: timeplan, undervisningsspørsmål, sosiale samkome osv. og sentralt sende petisjonar og milde spørsmål til departementet, til kamporganisasjon som reiser kamp mot reksjonære utdanningsreformer som DNA har gått i brodden for, har byrja å reisa kamp for leve vilkåra, støttar slike saker som Trædal-saka og streikar, tek opp politiske oppseiingar, vel rett side i høve til imperialismen i sak etter sak, tek avstand frå bøddelgjerningane til Franco-fascismen osv.

Når borgarpressa set iverk landsomfattande ketskampanjar mot LNL slik det blei gjort sist vår i samband med landsmøtet og slik Aftenposten gjorde i haust -

Når den opne reaksjonen prøver å få fotfeste på lærarskulane over heile landet under parolen "Vi er lei av å bli kalt kommunistar" og "vi er lei av å sende kontingenten til Narve Trædal, streiker og politiske kamporganisasjoner" -

- Så er det uttrykk for to ting:

- Borgarskapet ser på slike organisasjonar med progressive og kommunistar i leiinga som eit viktig mål i den anti-kommunistiske kampanjen.

- At dei linene vi kommunistar har stått i spissen for i t.d. LNL dei siste åra, har hatt stor framgang.

TAKTIKKEN

Taktikken til fienden er å spreie løgner om organisasjonane, så mistillit til leiinga. Aftenposten framstiller LNL som ei resolusjonskvern som driv med alt anna enn studentane sine interesser, i sentralstyret sit skumle m-l'arar og manipulerer storparten av 10 000 lærar-studentar.

Målet er heilt tydeleg å så mistillit til kommunistane og dei som har stått i spissen for å utvikla t.d. LNL til ein progressiv kamporganisasjon med stor massetilslutnad, for å isolera leiinga frå studentmassen. Første målsetjing er å få kasta kommunistar og andre progressive frå leiinga. Andre målet å feia under matta dei progressive linene for studentkampen og erstatta dei med "samarbeidslinje" med staten, Anti-imperialisme og støtte til andre grupper i kamp skal bannlysast.

DEN OPNE REAKSJONEN

Den opne reaksjonen seier heilt oppe at dette er målet når han no prøver å få fotfeste rundt omkring på skulane. (Frå alt organisert på 8-10 plasser). Det ser også ut til at det blir fleir opne reaksjonære delegatar på landsmøte i år, men vil Leine ikkje utgjera nokon trusel

SV - FISKAR I RØRT VATN

Men det er ikkje berre den opne reaksjonen som går til åtak på LNL og den lina LNL står for. Sv tek mål av seg til å overta leiinga av LNL så snart som mogeleg. Dei har pr. idag ikkje utvikla nokon politikk til å setja i staden for den LNL står for idag. Landskonferansen for SV-studentar viser også at det er motseiingar i SV på kva dei skal gå til åtak på. Om ein skal gå til åtak på viktige delar av politikken, eller om ein først og fremst skal gå til åtak på "måten" politikken blir driven på dvs. gå inn for kritikk/kritisk holdning, men ikkje

driva kamp, slik dei gjør i NSU. Målsetjinga for landsmøte i LNL er heilt tydeleg å få revisjonistane i flertal i leiinga for LNL.

Taktikken ser ut til å vera: Liggja "låg i vatnet" på politikken til LNL (har ikkje noko alternativ enno) og organisera systematisk mistillit til den sitjande leiinga. Viktigaste tiltake ser ut til å vera vedtak som spreier mistillit til sentralstyret. Dette har dukka opp fleire plasser med omtrent same ordlyd. (Sjå faksmila). Dei grip fatt i sakar dei veit det er motseiingar på og stor uvisse om i studentmassen (Okkupasjonen; det som skjedde i Chilekomiteen; tilhøva i den spanske motstands-rørsla mot fascismen), kler seg i demokratisk, "massevenleg" kappe og prøver å få massetilslutnad til kritikken sin mot leiinga i LNL, ein kritikk som seinare skal brukast i meir offensivt mistillitsframstøyt på landsmøtet.

Som vi ser fall denne lina og taktikken godt inn i målsetjinga til Aftenposten og den opne reaksjonen. Dei innafør SV som står i brodden for dette reknar da også med å søkja støtte "hos andre grupper" for å få det første måletsitt: å kasta kommunistane frå leiinga i LNL. Ved val til lokale LNL-styre i Nesna og Alta har vi alt sett klare døme på alliansar mellom SV og den opne reaksjonen for å kasta progressive frå leiinga

LANDSMØTET - AVGJERANDE STYRKEPRØVE

Med ed framgangen som revisjonistane og den opne reaksjonen har hatt, både i oppslutnad om linene sine og styrking av organiseringa, ser det ut til å bli eit uhyre jamt landsmøte. Ut frå oversikten vi idag har vil eg oppsummera stoda slik: Vi kan vinna landsmøtet og vi kan få ei progressiv leiing i LNL, men det er eit avgjerande vilkår for dette: - at laga driv skikkelig arbeid for å få valt progressive delegatar.

NB! Det som avgjer er kven som har fleirtal av delegatar med stemmerett bak seg. Eit unødvendig mandattap lokalt kan avgjera.

Eit nederlag på landsmøtet for oss og den lina vi står for vil vera eit viktig nederlag for alle progressive på lærar-skulane og det vil vera ein tilsvarande siger for anti-kommunismen og for dei

som vil kneikka LNL som kamporganisasjon for lærarstudentane. Reaksjonen og revisjonismen vil bli kraftig oppmuntra og styrka ved ein slik siger.

VÅR LINE FOR Å MØTE ÅTAKA

Vår line byggjer på at ho skal tena massane sine interesser. Det er viktig å framheva det bra ved LNL, dei sakene det er utvikla massediskusjonar og masserørsle kring. (utdanningssystemet levakåra osv.). Vidare at LNL og lærarstudentane bør velgja side mot imperialismen og fascismen ut frå saker. At ein bør støtta arbeidarar og andre grupper som reiser kamp for interessene sine.

Vi må møte åtaka frå Aftenposten offensivt med å peika på kva dei i røynda ønskjer, kva den opne reaksjonen vil omdanne LNL til, kor reaksjonert dette er i høve til dei åtaka lærarstudentane blir utsett for. Vi må ha ei line som det store fleirtalet av lærarstudentane kan slutta opp om, som avgrensar seg mot det den opne reaksjonen står for og som nøytraliserar leiande SV-krefter sine forsøk på å overta "leiinga" for å leggja ned kampen.

Eit døme: Når mistillitsresolusjonar av den typen faksmila viser, blir kjørt fram møter vi ikkje den med "full tillit til LNL-leiinga" punktum: Nei vi kjører fram politikken i sakene og tar diskusjon ut frå det. Kva meiner folk om dei blodige fascistmorda i Spania? Korleis skal LNL stilla seg i slike saker? Einn i høve til fascismen? osv. - så ut frå ein slik diskusjon kan vi gjerne ta ein diskusjon på vedtaket til sentralstyret og opna for rettmessig kritikk. Slik trur eg vi får nøytralisert undergravande mistillitskjør og splitta dei som står i brodden for det, ut frå massane, anten det er SV'arar eller opne reaksjonære.

Til sist - to motseiingar som er ute og går: Det har blitt hevda at "det ville vera bra å misse leiinga i LNL for då ville SV overta og då vil det bli lettare å avsløre SV"

Trur ei samanlikning med NSU kan vera på sin plass. Der sit idag SV med makta og brukar 800 000 kr. kvart år på å spreie reaksjonære liner for interessekampen, støtte til sosialimperialismen osv. Idear som "bra å tape i

LNL¹ er uhyre feilaktige og må nedkjempast.

Fin annan ide: "Vi har for få folk til å prioritera landsmøtet i LNL". Slike idear må vurderast nøye. Meiner sjølv at det skal vera svært skarpe behov for å koma i vegen for det å satse på å få sikre landsmøte-delegatar. Faren er undervurdering av kor viktig landsmøtet er.

Progressivt landsmøte og ny progressiv leiing i LNL er etter mitt syn det vik-

tigaste målet for interessedekamp-arbeid på desse skulane. Det er ein avgjørande føresetnad for vidare progressiv utvikling innafor denne studentmassen. Desse vurderingane som her er lagt fram er ikkje gjennomdiskuterte og må derfor diskutert og tillempast til kvar einskild plass. Fr lei for at det ikkje er høve til å nærare inn på stoda i FR. Sjølv om det er mange gølle trekk, er det også viktige særeigne tilhøve i FR i høve til LNL.

REKOMENDASJON

Sentralstyret i LNL har ved flere anledninger kommet med offentlege uttalelsar på dagsaktuelle saker før dette har vore vurdert på medlemsplanet i organisasjonen. Eg vil nevne som eksempel:

1. Støtte til husokkupasjonen på Sogn Studentby.
2. Støtte til den eine delen av Chilekomiteen etter at den vart delt i to.
3. Uttalelse mot Francoregimet ved berre å gi støtte til den eine delen av motstandsbevegelsen i Spania.

Sentralstyret sin framgangsmåte i behandlinga av desse sakene står i kontrast til handlingsprogrammet del II (om korleis LNL skal arbeide). Der blir det slått fast:

"Innadv i organisasjonen er en god utvikling i henheng av to ting:

"et aktivt medlemsdemokrati og ledende styrrer.

"Sentralstyret skal når det er nødvendig ta raske initiativ og

"bestemmelser på vegne av hele organisasjonen.

"Sentralstyret skal så sant som det er mulig sende saker det kan

"forventes stor uenighet om i organisasjonen ut til diskusjon

"i lokallagene før det uttaler seg offentlig på vegne av LNL."

LNL på Barnevernsakademiet meiner Sentralstyret har oversett dette sistepunktet. I alle dei tre sakene som er nevnt tidlegare, måtte Sentralstyret rekne med at det vart stor uenighet i organisasjonen. Difor skulle Sentralstyret ha sendt sakene ut til prøving i lokallaga før det kom med en offentlig uttalelse: Vi på BVA meiner at Sentralstyret hadde tid til å vente med ein uttalelse, iallefall når det gjaldt dei to siste sakene.

At Sentralstyret berre støtter seg til det punkt som gir dei rett til å uttale seg på vegne av organisasjonen (vrt. tidnød) gjør at ein stor del av medlemmane kjem i eit motsetningsforhold til organisasjonen sidan dei ikkje får vere med å bestemme LNL sitt standpunkt. Med denne praksisen undergraver Sentralstyret det aktive medlemsdemokratiet som landsmøtet i handlingsprogrammet sette som ein betingelse for en god utvikling i organisasjonen.

Handlingsprogrammet må nålegg lokallaga å kritisere/forrigere Sentralstyret, og må nålegg også Sentralstyret til å ta kritikken på nota.

ELEVSAMFUNNENE

Denne artikkelen skal prøve å begrunne hvorfor studentersamfunnene og skolesamfunnene er viktige for den kommunistiske bevegelsen på de høgre lærerstedene og dermed bør gis høy prioritet i vårt arbeid. Erfaringene som ligger til grunn for artikkelen bygger først og fremst på arbeidet i DNS i Oslo.

I Oslo har Rød Front med m-l-bevegelsen som den viktigste drivkrafta sittet med makta kontinuerlig siden 1970 med et semesters unntak (grønt Gras, høsten 72). I denne tida har DNS på mange måter vært et sentrum for den progressive og revolusjonære studentbevegelsen i Oslo. Det har vært en viktig initiativtaker til demonstrasjoner og solidaritetstøtter til støtte for folkelige kamper. For oss som kommunister er det en strategisk oppgave å knytte studentene og studentkampen til arbeiderklassens kamp. Gjennom at arbeidsfolk har kunnet bruke Studentersamfunnet som talerstol for sin sak (Telefonsentralmontører, Hammerværkarbeiderne), gjennom innsamlingsaksjoner osv. har Rød Front i DNS etterhvert fått en god klang blant progressive arbeidsfolk. Samtidig har studentmassen fått arbeiderklassens kamp inn på livet. På konkret vis har de progressive studentene lært mye om arbeiderklassens ledende rolle gjennom studentersamfunnet. Uten at Rød Front hadde hatt ledelsen i studentersamfunnet hadde det vært mye vanskeligere å utvikle denne enheten.

Ved siden av støtten til folkelige kamper nasjonalt og internasjonalt, har studentersamfunnene hatt sin viktigste funksjon som debattforum. De har vært et av de viktigste fora hvor vi har kunnet komme bredt ut med vår politikk og teori til massene. I Oslo f.eks. har møter om Stalin og Kinas utenrikspolitikk samla godt over tusen studenter. DNS har også vært et utmerket sted for avsløring og tilbakevisning av ulikt opportunistisk skrot. På sitt beste har

DNS også vært et sted hvor politikken har blitt utvikla på enkelte områder. Det har vært et sted hvor m-l-bevegelsen egne medlemmer lærte mye politikk. Denne sida ved studentersamfunnene – som forum for ideologisk kamp og debatt om strategiske spørsmål, har etter min mening vært undervurdert de siste åra. Dette har slått ut i dårlig møteforberedelser, flate prinsippøse debatter osv. I praksis har dette vært uttrykk for et syn som anser diskusjon om strategi og teori for uviktig. Denne feilen henger godt sammen med de revisjonistiske feila i organisasjonen forøvrig.

En viktig oppgave er etter min mening å delvis gjenreise og videreutvikle studentersamfunnene som fora for skarp ideologisk debatt. Det er en utmerket måte å gi studentmassene kjennskap til marxismen-leninismen og hva vi står for i ulike spørsmål. Dette krever skikkelig prioritering, skikkelige møteforberedelser og ikke minst skikkelige sjølstudier. Studentersamfunnene bærer i seg en av de viktigste mulighetene til bred kontakt mellom oss og massene. Derfor er det viktig å erobre makta i de samfunnene der vi ikke har den. Det er viktig at våre egne medlemmer går i samfunnene og at de mobiliserer uavhengige til å gå på møter.

Ofta eksisterer det kritikk av måten studentersamfunnene blir drevet på der vi har makta, blant våre egne medlemmer, som ikke kommer skikkelig til uttrykk. Dette er svært skadelig. Alle har et ansvar for å utvikle vår politikk i studentersamfunnene. Et skikkelig drevet studentersamfunn med bred masseoppløsning er et uhyre viktig aktivum for NKS sitt arbeid på de høgre lærerstedene.

KAMP FOR Å GJØRE STUDENTERSAMFUNNENE TIL ET SKIKKFLIG REDSKAP I FOLKEFETS TJENESTE

DIREKTIV TIL ALLE MEDLEMMER

OM SOMMERLEIRENE

Sommerleirene har alltid vært viktige for den marxist-leninistiske bevegelsen i Norge. De gir oss anledning til å gjennomføre massediskusjoner på den politiske linja vår. Derfor er sommerleirene med på å konsolidere den kommunistiske bevegelsen på viktige spørsmål, og de er et våpen til å trekke de uorganiserte deltakerne nærmere den kommunistiske politikken.

På leirene forsøker vi å tillempe kommunistiske prinsipper på alle områder – organiseringa av leiren, spørsmålet om masseidretten, kulturen osv. Derfor blir leirene ofte kalt "en skole i kommunisme".

Ikke minst veit vi at sommerleirene er et utmerket redskap i rekrutteringa av nye medlemmer til den kommunistiske bevegelsen. Både de politiske diskusjonene og prinsippene vi tillemper i organiseringa av leirene, viser folk hva vi står for i praksis og trekker mange folk til oss.

Sommerleirene i 75 var et klart eksempel på hvilken betydning de kan ha. De brakte oss et langt skritt framover i kampen mot revisjonismen gjennom

grundige diskusjoner om de borgerlige arbeiderpartiene og sosialimperialismen. Diskusjonene om – og skjerpinga av disiplinen på sommerleirene brakte oss også et langt skritt framover i kampen mot revisjonistiske avvik i organisasjonslivet. Endelig betydde sommerleirene i 75 et stort skritt framover i kampen for egen rotasjonspresse, både politisk og økonomisk.

Men sommerleirene viste også noe annet. Nemlig at de medlemmene som ikke hadde deltatt på leirene blei hengende langt etter i forhold til de politiske framskrittene leirdeltakerne og NKS som organisasjon hadde gjort. Dette viste seg å være en kraftig hemske i arbeidet som starta om høsten, fordi de medlemmene som ikke hadde vært på leirene, først måtte konsolideres på den politikken som var utvikla der.

Ut fra dette gis alle medlemmer av NKS direktiv om å delta på en NKS-sommerleir sommeren 76. Dispensasjon fra direktivet kan gis av storlagsstyret etter diskusjon. Alle søknader om dispensasjon må behandles før 1. mai.

Kameratslig hilsen NKS/AU.

forts. fra s. 8

ler, vi vil også følge opp diskusjonene i laga i 4. mai. Det påligger dere å tidlig utforme et forslag til særegne lokale paroler, drøfte en plan for når FFF skal opp i ulike eksterne fora til diskusjon, hvilken taktikk vi må ha. Vi vil holde på at skal dette være med å utvikle bevegelsen, må det opp så tidlig som mulig, helst i februar.

FRAM FOR EN SEIERRIK 1. MAI 1976!
KAST HELE NKS INN I MASSEKAMPEN!

Tema på sommerleirene i år:

1. Krigsfaren og den internasjonale situasjonen. Det anti-imperialistiske arbeidet.
2. Den revolusjonære studentbevegelsens viktigste oppgaver.
3. AKP(m-l)s generallinje. Foredrag om partiprogrammet.

40% REKRUTTERING

Nødvendigheten av solid og jamn rekruttering stiller seg avgjort skarpt for det kommunistiske studentforbundet. Vi har stor naturlig avgang av kamerater som er ferdig med utdanninga si, på endel skoler er denne svært kortvarig. Forskjellige andre årsaker vil øke denne avgangen.

Målsetninga for rekrutteringa i vår og sommer er på 40%. Siden denne oppgava ikke er så høyt prioritert som den var i forrige semester må vi bruke de erfaringene som kampanja ga oss sist høst på en aktiv måte.

STUDIESIRKLER VIKTIGSTE REKRUTTERINGS - METODE

Det er helt klart at studiesirkler er den viktigste rekrutterings-metoden vi har. Et nøkkelspørsmål er derfor å komme raskt igang med mange sirkler, både å få i gang igjen de sirklene som ble avbrutt av jula og ikke minst starte opp nye. Det er utillatelig om SV får studiesultne progressive på sine sirkler fordi vi somler med å få igang våre eller fordi vi ikke har "kapasitet" til å sette igang flere.

Sommel med å få igang sirkler, å skylde på "mangel" på "kapasitet", og desorganisering av igangsatte sirkler skal ikke forekomme. Det er sabotasje av arbeidet med å vinne framgang for arbeiderklassens revolusjonære teori og å rekruttere til den kommunistiske bevegelsen.

Forrige semester hadde vi stor framgang med å få igang mange sirkler. Imidlertid sto ikke rekrutteringsprosenten fra sirklene en gang tilnærmet sesvis i stil med det store antall folk vi hadde på sirkel. Vi må altså gjøre sirklene bedre. Kjernespørsmålet her går på forståelsen av at det på sirklene foregår klassekamp. Kamp mellom to uforsonlige ideologier. Enten så vinner den borgerlige ideologien fram og den sosialistiske svekkes tilsvarende - eller så vinner den sosialistiske ideologien (marxismen-leninismen) fram på bekostning av den borgerlige. "Derfor betyr enhver

svekkelse av den sosialistiske ideologien, ethvert frafall fra den også en styrkelse av den borgerlige ideologi" sier Lenin (Hva må gjøre s.46). Dette betyr at stikkordet for framgang er ideologisk kamp istedenfor unnfallenhet overfor sympatisørene på sirklene. Vi må bekjempe ei holdning som går ut på å være "snill med massene". Vi skal tvert imot sloss for å få fram og løse sympatisørenes motsigelser for å hjelpe dem til å kvitte seg med borgerlige feil.

Og ikke minst viktig: Spørsmålet om organisering skal tas opp på første møte. Det må hele tida gjøres klart at vi driver sirkler for å rekruttere folk og for å styrke den kommunistiske bevegelsen.

Rekrutteringsarbeidet må i hvert storlag ledes av en kamerat i styret. Denne kameraten må ha ansvar for at det kommer igang sirkler i alle smålag raskt, dessuten følge opp sirklene med jevnlig møter, summere opp motsigelser og diskutere gjennom viktige problemer både i sirklene og i rekrutteringa ellers.

SKAP KOMMUNISTER GJENNOM FRONTENE

Sirklene er den viktigste rekruttering metoden - men langt fra den eneste. Det er av avgjørende betydning at medlemsskap i NKS diskuteres med alle våre venner i de forskjellige frontene, folk som kjøper Klassekampen HMG osv. Viktig her blir 1.mai-komiteene: 1.mai er hovedoppgava størstedelen av semesteret. Det er en oppgave hvor massemobiliseringa blir et kjernespørsmål. Denne politiske bevegelsen må vi benytte. 1.mai - sympatisørene blir aldri kommunister bare av å diskutere 1.mai-paroler - vi må oppdra dem politisk gjennom diskusjoner på saker som skiller kommunistene fra alskens opportuniste og borgerlig ideologi - uformelle diskusjoner der organisering i NKS er siktemålet.

STUDIER

KORRIGERINGA AV REVISJONISMEN
I forrige nr. av 4. mai sto det et opprop fra AU i NKS om de grove moderne-revisjonistiske avvika i organisasjonen. Dette oppropet innleder en skjerpa kamp mot disse avvika – og stiller denne kampen som den overordna oppgaven for NKS i perioden fram til landsmøtet sett som helhet. Om et kommunistisk studentforbund skal unngå å gjøre stadige og grove avvik, må det være leda av arbeiderklassen sitt kommunistiske parti og medlemmene må ha et godt og allsidig skoleringsnivå. De nåværende feila kan vi bare korrigere om alle kameratene tilegner seg en bedre forståelse for kampen mellom de to linjene. En viktig metode for korrigering av feila er klassikerstudier knytta nært sammen med studier av høyreavvikets historie i bevegelsen, med ideologisk kamp, kritikk og sjølkritikk og stadige oppsummeringer av nye erfaringer i massekampen og kampen mot revisjonismen internt og eksternt. Økt grep om den kommunistiske teorien er ei forutsetning for å forstå kampen mellom de to linjene og for å nekjempe den moderne revisjonismen.

KOMMUNISTENES SYN PÅ TEORIEN

La oss se på hva som bør være kommunistenes syn på studier og teoretisk kamp. I Klassekampen 38/75 sto det: Marxist-leninistisk teori er livsblodet i all revolusjonære rørsle "Vilkåret for framgang i den revolusjonære rørsle i Norge er at kvar einaste ein som er en del av henne styrker grepet sitt om den marxist leninistiske teorien og fører kampen mot revisjonismen på alle kampfelt."

"Det er ikkje nok at et fåtal personar har eit monaleg bra kjennskap til røyningane Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao og andre store marxist leninistar har oppsummert. Slik var situasjonen i de fleste kommunistpartia i Europa før 50-åra. Det gjorde dei til eit lett bytte for partifolk som lot seg kjøpe av borgarskapet, og skapte klar bane for Krut-sjov til å gjere partia om til agentur for ei ny imperialistisk supermakt". Heller ikkje kommunistiske masseorganisasjoner av NKS-type kan uten å degenerere til revisjonisme omgå disse lærdommene.

Som vi skal komme tilbake til har vår praksis på området unektlig hatt en del fellestrekk med disse partia før den endelige opprætninga. "Arbeidet vårt med å få et fast grep om den ideologiske fastringa er nøkkelleddet når det gjelder å sveise hele vårt parti sammen til partiets veldige politiske kamp. Løser ikke partiet denne oppgaven – vil det heller ikke kunne løse noen av sine politiske oppgaver."

Fller som Malenkov sa det i beretninga til den 19. partikongress, da revisjonistenes innflytelse i Sovjet var blitt uhyggelig stor: "Det ideologiske arbeidet er partiets fremste plikt, og ei under-vurdering av dette arbeidet kan tilføye partiet og staten ubotelige skader."

"Svekkelsen av den sosialistiske ideologiens innflytelse betyr at den borgerlige ideologiens innflytelse blir større." Som en viktig del av anti-Konfucius, anti-Piao og styrk proletariats diktatur-kampanja i Kina, har gått grundige massestudier i m-l-m.

AKP stiller hevinga av det ideologiske nivået i partiet som en viktig del av konsoliderings og landsmøte-bevegelsen.

"La oss anføyre Engels' bemerkninger om teoriens betydning i den sosialdemokratiske bevegelsen, bemerkninger som skriver seg fra 1874. Engels taler ikke om to former for sosialdemokratiets store kamp (den politiske og økonomiske men om tre, idet han stiller den teoretiske kamp ved siden av disse". (Lenin i "hva må gjøres s.32). "Det vil særlig

være førernes plikt å vinne mer og mer klarhet i alle teoretiske spørsmål, mer og mer å fri seg fra innflytelse som de arvede fraser fra den gamle verdensanskuelse utøver, og alltid være oppmerksom på at etter at sosialismen er blitt en vitenskap, må den dyrkes som en vitenskap dvs. studeres." (Hva må gjøres s.33)

Akseptering av disse allmene sannhetene er ingen garanti for et bra studiearbeid i NKS - Vi må først og fremst ta et oppgjør med våre revisjonistiske ideer i synet på studier. Det går ikke an å innføre ei riktig linje uten å ta oppgjør med den gamle.

FEILAKTIGE IDEER

La oss ta en del ideer om studier og teori som har vært skadelige:

1) Sette praksis opp mot teori og studier istedenfor å understreke enheten. Mange av de feilaktige ideene om studier har med dette å gjøre, men spesielt disse: a) "Blind praksis" Byråkratisk arbeidsstil uten evne til å sette politikken i ledelsen. b) Ta lett på ideologisk kamp internt og eksternt. Den første formen har ført til ødsling med tid, kader og krefter, og har særlig vært merkbar i styrenes problemer med å være ledende. En har sett studier som et ekstra ork i stedet for et nødvendig middel for en mer målretta og korrekt praksis.

Den andre forma fikk sine mest groteske utslag i diskusjonene etter forrige landsmøte i Kvinnefronten, da vi i diskusjoner hevdet at det ikke var rom for ideologisk kamp i fronten fordi det sto i veien for å gjøre fronten til en kamporganisasjon. Og da vi i DNS-valget våren 74 stilte vår "kamposialisme" mot SVs "pratesosialisme". Istedenfor å ta revisjonistene også teoretisk, moraliserte vi ensidig over at de ikke drev praksis. Dette var ikke isolerte eksempler - tvert imot var det vanlig å tru at massene ville komme til oss om vi hadde den beste praksisen.

"Uten noen revolusjonær teori kan det ikke finnes noen revolusjonær bevegelse. En kan ikke sterkt nok understreke denne tanken i en tid da opportunistens moteforkynnelse kombineres med svermeri for de aller trangeste former for praktisk virksomhet". (Hva må gjøres s.30).

"Ethvert knefall for spontaniteten i arbeiderbevegelsen, enhver svekkelse av "det bevisste elements", av sosialdemokratiets rolle betyr en styrkelse av den borgerlige ideologiens innflytelse på arbeiderne - helt uansett om den som svekker denne rollen ønsker det eller ikke. Alle som snakker om en "overvurdering av ideologien, om overdrivelse av det bevisste elements rolle" og lignende, forestiller seg at den rene arbeiderbevegelse av seg selv kan utforme en selvstendig ideologi, når bare arbeiderne "har revet sine skjebner ut av ledernes hender". Men det er en stor villfarelse." (Hva må gjøres s.44)

2) Ideer om at det er bokdyrking å studere mye, at en kan studere for mye. Mens det riktige er at en bare kan studere feil - uten hensyn på praksis, eller for mye om det bare blir en unskyldning for å undra seg praksis.

3) Redskapstenkning - bare ville studere når studiene lar seg direkte omsette i praksis, eller når en er nødt til å dytte igjen de verste høla. Men politisk økonomi er viktig uansett om det er krise, imperialismen er viktig uansett om det er krigsfare, "Kautsky" er viktig ikke bare når vi har avslørt store høyrefeil - og marxismen er også å viderutvikle analyser, ikke bare å sette ei ferdig linje ut i livet.

4) Være for studier med leppene, men ikke forberede seg til møtene i praksis. Dette er det spesielt viktig å være oppmerksom på nå om dagen. En del steder hvor det har vært samstemig enighet om viktigheten av studier, har bare et mindretall forberedt seg til studiemøtene. Vi veit fra før av at når andre viktige oppgaver skal løses har studiene lett for å bli skyvi. Forståelsen for at studier krever hardt arbeid og kamp er dårlig utvila.

Dette var det viktigste i denne sammenhengen, men vi kunne gått videre og nevnt en rekke andre områder hvor det blir gjort feil pga. avvik i synet på teorien, studiene og den ideologiske kampen. Eksempler: Kaderfostringa, underprioritering av grunnsirklenes betydning i rekrutteringsarbeidet, metoden med kritikk og sjølkritikk.

HVA BØR STUDERES

Sjøl om det ikke foreligger noen faste planer for hvordan studiene skal organiseres, og om hva som skal studeres, betyr dette ikke at studiene ikke er viktige og kan neglisjeres. En bør legge foreløpige planer for hva som skal studeres lokalt - nøye prioritering av litteraturen og bestemte frister for hvor lang tid en skal bruke på det forskjellige også på sjølstudiene. Det er bestemt at alle laga skal ha studier på masselinja i forbindelse med oppstartinga av 1. mai-arbeidet. Utover dette blir sjølstudier viktigst foreløpig, sjøl om det er bra om noen finner plass til kollektive studier alt nå.

Vi presenterer her en oversikt over den litteraturen som er viktigst å studere nå. Forslaget tar hensyn til at 1. mai-arbeidet skal utvikles til en politisk bevegelse og til kampen mot den moderne revisjonismen mer allment. Litteraturen er på tilsammen max. 500 sider. Oppstillinga antyder en prioritert rekkefølge, men er ikke godt diskutert.

1) Masselinja: "Sørg for massenes velferd -", "- metoder for ledelse" og viktige sitater.

2) Verdenssituasjonen og sosialimperialismen: "Sosialimperialismen" og Røde Fane 5/75 om faren for krig.

3) Revisjonismen: a) "Den proletariske revolusjon og renegaten Kautsky". Tar opp kjerna i marxismen, proletariatets diktatur, og revisjonistenes metode for å forfalske marxismen til bruk for borgerskapet. b) Programkritikkartiklene i Røde Fane 5-6/75

i Røde Fane 5-6/75. Gjør en rekke avgrensninger mot revisjonismen på prinsippsspørsmål - og forklarer godt hva den moderne revisjonismen egentlig er for noe. c) "Imperialismen og sosialismens splittring". Lenin-hefte på svensk Oktober som tar opp det matrielle grunnlaget for opportunisten.

STUDIER ER HARDT ARBEID

Fine ord blir uten nytte om kameratene ikke tar konsekvensen av at det krever arbeid og kamp for å tilegne seg den kommunistiske teorien. Det nytter ikke å studere tilfeldig og uten plan, eller å dytte inn studier om en skulle få tid etter at alle andre oppgaver er løst. Skal vi få noen fart på studiene må hver

enkelt kamerat sette av god tid - og ha plan i arbeidet. En kan ikke bare pløye gjennom litteraturen, men må studere flere ganger, streke under og ta notater av det viktigste. En må tenke gjennom studiespørsmålene på forhånd - og ta opp saker som er uklare eller vanskelige. Å tru dette er en lett sak fordi vi er studenter til daglig er en ide som vår egen praksis på området skulle ha avvist grundig.

Møter som ikke er skikkelig forberedt, eller hvor deltakerne ikke har forberedt seg, blir alltid dårlig. Det er tvingende nødvendig at alle har lest matriale på forhånd. Hvis ikke skal møtet utsettes og det skal avtales ny tid. Dette legger et særlig ansvar på alle som deltar, om å forberede seg grundig. Et nytt møte på en allerede stram plan er en belastning på hele kollektivet, ikke bare på de kameratene som ikke har forberedt seg.

MOT VULGARISERING

Når vi i høst har reist kampen mot de høyrrerevisjonistiske feila har vi sett en del grove eksempler på vulgarisering av denne kampen - at høyre er blitt erstatta med "venstre". Dette har særlig kommet av at grepet om generalinja er for dårlig, at vi ikke har skjønt hva kampen mot revisjonismen egentlig innebærer - og slett ikke hva den betyr i taktikken.

Denne vulgariseringa er ikke hoved faren, men har sabotert kampen mot høyre. Sånn er det også med studiene. De gamle feila som er nevnt sitter seigt og det vil kreve mye og hardt arbeid for å korrigere dem. Dette innebærer også at vi ikke må ha illusjoner om å ned kjempe det revisjonistiske avviket

i løpet av denne våren. Samtidig som vi konsentrerer kampen mot høyrefeila - skal vi ikke glemme vulgariseringsfaren:

Kamerater kan bruke studier som unskyldning for unødvendig nedtrapping av den eksterne kampen, eller for sjøl å unndra seg praktiske oppgaver. "Jeg er så dårlig skolert at jeg tør ikke/kan ikke". "Vi har så store høyrefeil at vi i all hovedsak må konsentrere oss om studier og konsolidering." Å ville studere alt mellom himmel og jord for å ta igjen det tapte er også feil hvis det gjør studiene

på det viktigste, dårligere - eller om det tar tid fra 1.mai-arbeidet.

Like feilaktige er ideer om at det bare er klassikerstudier som er fullverdige studier. Det er viktigst for oss nå, men Mao understreker at vi også må ta alvorlig på studier av historia, spesielt den internasjonale kommunistiske bevegelsens historie og historia til det arbeidende folket i vårt eget land, og ikke minst studier på den samtidige klassekampen.

Studieutvalget.

100 000 TIL ROTASJON

Som alle har lest i Klassekampen klarer NKS omsider å oppfylle og sprengje målsetninga til rotasjon for høsten. Vi synes i grunnen vi kan være fornøyd med resultatet, spesielt på bakgrunn av at kampanja ikke har vært noen hovedoppgave for NKS i høst. Vi veit også at resultatet i virkligheten er bedre enn det som står i Klassekampen fordi mange har sendt inn penger uten å merke kupongen med NKS. Dette betyr at vi til våren har gode sjanser til å komme jevnbyrdig ut av den kameratslige kappestriden med Rød Ungdom.

SEND ROTASJONSPENGER TIL:

NKS ROTASJONSFOND
POSTGIRO 226 90 82

Målsetninga for 1976 er:

Første fase (fram til 1.mai) Kr 100 000
Andre fase (1.mai-ut året) Kr 250 000
(I andre fase har vi bl.a. sommerleir)

Som alle ser er dette mye penger og betyr at målet stadig flyttes nærmere: Alle tegn tyder på at vi får eget rotasjonstrykkeri i 1976!

Hva kan hindre oss i å nå disse målsetningene? Kanskje først og fremst at kampanja ikke kommer inn i faste organiserte former fra starten av semesteret, at den blir "glemt" fordi den ikke er en hovedoppgave for NKS. Beste hjelp til å hindre dette, vil vi

få i oversiktene som vil komme jevnlig i Klassekampen. Fra nå av vil NKS også ha sin egen postgiro for kampanja noe som vil gjøre oversikten bedre enn den var i høst, slik at alle kan følge med fra uke til uke.

For første fase av kampanja har vi følgende forslag:

1. La oss gi kampanja en "flying start" ved å begynne med et størst mulig engangsbetrag nå i starten av semesteret, og deretter følge opp med faste bidrag hver måned.

2. Legg vekt på å trekke inn uorganiserte (Dette har vært lite gjort til nå) Spesielt er det viktig å be om bidrag fra alle de som går på studiesirkler.

3. La organiseringa av kampanja bli enkel og effektiv, med en i hvert smålag, som fører regnskap og som sender pengene inn direkte samtidig som beløpet rapporteres til storlagsansvarlig.

TIL SLUTT:

I tider da fienden retter harde slag mot oss, la oss aldri glemme vår egen styrke, politisk, organisatorisk, og økonomisk. Hver krone vi samler inn er et slag i trynet på alskens revisjonister og borgere. La dem glemme se, vi går fram til rotasjon i 76.
Øk.ansv.

TREKK VED STREIKE- STÖTTEARBEIDET

Støttebevegelsen ved de høyere lærerstedene er i framgang. Vår propaganda og agitasjon har utvikla en brei opinion for Hammerverkarbeiderne, til tross for hets og boikott av saka fra ulike deler av borgerpressen. Innsamlingskampanjer blant studentene, aksjonsdager i forbindelse med dommen, eksempler på stor interesse for åpne møter osv. dokumenterer denne opinionen. I varierende grad gjelder dette også opinionen i Hitra - kampen suspensjonssakene, og andre politiske oppsigelser. I høstsemesteret blei streikestøttekomiteer fast organisert ved de høyere lærerstedene med få unntak. En brei opinion og et organisatorisk grunnlag gir muligheter til ny framgang i støttebevegelsen.

Høsten avdekkka også svakheter i arbeidet. NKS som helhet gjorde først og fremst høyreavvik. At vi la ned Hammerverkarbeidet i perioden mellom rettssaken og dommen avdekker illusjoner om rettsapparatets "nøytralitet". De fleste forhåndstips gikk ut på at enten ble arbeiderne tatt inn, eller tilkjent økonomisk erstatning. Det avdekker at prinsippene i saka ikke er godt nok forstått. Å gi økonomisk erstatning ville være det samme som å gi presedens for at bedriftsherrnene ikke har uinnskrenka styrringsrett, dvs. dommen ville bli brukt mot andre bedriftsledere seinere. Begge ideer er skadelige og sprer illusjoner om fienden.

Mange lag oppsummerer at de ikke har gått hardt nok ut mot suspensjonene og vært usikre overfor studentene. De oppsummerer samtidig at det baudistiske venstreoverslaget som kom fram f.eks. når vi krevde at alle som skulle gå mot suspensjonene også skulle være enig i at SV er et borgerlig arbeider-

parti, tjente som en redningsplanke for å slippe å korrigere høyrefeila. Framfor å ta opp kamp i massene, grundig og skikkelig, er det eksempler på at frontgrunnlaget istedet gjøres "mindre høyre" ved å proklamere f.eks. arbeiderklassens ledende rolle. Dette er å snevre inn fronten for å slippe å ta kampen i massene.

Fiendens mål er å splitte en voksende kampbevisst del av arbeiderklassen fra klassen som helhet, kampbevisste studenter fra studentmassen. Spesielt er det viktig å isolere kommunistene. Sjøl om dette er uttrykk for vår framgang og fiendens svakhet, må angrepa tas alvorlig. "Forakt fienden strategisk, og ta ham alvorlig taktisk" er et prinsipp for oss i klassekampen. Avhengig av vår linje kan hetsen og angrepa føre til isolasjon og stagnasjon eller til økt masseoppslutning og framgang.

Det er viktig å korrigere høyre- og venstrefeila våre for å unngå isolasjon. Og høyrefeila stikker utvilsomt djupest og krever mest kamp. Parolen NKSere bør stille i komiteene ut fra dette er: "Konsolider og organiser den breie streikestøttebevegelsen blant studentene"

Ut fra den situasjonen vi i dag har kjen skap til, er det tre oppgaver vi bør propagandere i streikestøttekomiteene.

Kamp mot politiske oppsigelser
Åsparken uroelementer har alltid vært et viktig våpen for borgerskapet. De samme herrer som reagerer når borgerlige forfattere kastes fra forfatterforeninga i de sosialfascistiske Sovjet, har ingen skrupler med å hevde absolutt styrringsrett og å si opp arbeidere som reiser kamp. For å møte serien med politiske oppsigelser, må komi-

teene i første omgang ta skikkelig for seg Hammerverksaka, sende fornya støttekravninger, og støtte de oppsagte på Fana jernindustri og Tiger

Tariffoppgjøret

Oppgjøret er i full gang allerede. i komiteene bør vi gå inn for studier i første omgang. Et forslag: 1. møte: Hvilke krav stilles fra arbeidsplassene, hva er LO-ledelsens lavt-lønns linje? Hva mener komiteene er rettferdige krav? (NKSene må jobbe for at de konkrete krava knyttes til profitten og kakateorien). 2. møte: Lønnsoppgjøret og krisa. Hvordan oppstår krisa? Gangen i den. Hvordan monopolgrupperinger styrker seg også i nedgangstider. Forholdet mellom monopolenes profitt og arbeidernes livneim. Hvorfor er det rett å kreve høye lønnsøkninger? Hva med permitterings-trusselen? 3. møte: Oppgjørsformen. (NKSene må knytte en konkret diskusjon til vår statsteori) 4. møte: Hovedavtalen og streikeretten.

Kamp mot suspensjonene

Når DNA trækker til for å isolere oss i fagbevegelsen, har suspensjoner og eksklusjoner vært viktige. I forbindelse med 1. mai er det ikke usannsynlig at de vil forsøke med suspensjoner mot folk som går inn for et klassekamp og allers bruke det som våpen i tariffoppgjøret. Et lærerrikt eksempel er suspensjonene i SEF. Hvitboka er lærerik lesing og et godt studiedokument.

En særskilt oppgave for komiteene er økonomien. Medlemskontigent bør innføres for å sikre drifta av komiteen og det sentrale streikestøttekontoret. Komiteen bør jobbe for et kampfond som kan bygge på faste ukentlige bidrag, og innsamlingsaksjoner.

For det tredje bør komiteene sikre innsamlinger til de som står ute i kamp direkte. I begynnelsen av januar vil det være rimelig å ha innsamlinger til Hammerverkarbeiderne, samtidig som en går igang med et kampfond som gjør det mulig å komme over den første kneika for en ny streikeaksjon.

Når vi kommunister skal ta stilling til ei plattform for streikestøttekomiteer, er det tre forhold vi spesielt må

vurdere. Vårt mål med komiteene er at de skal styrke de streikene som kjemper for dagskrav og legger grunnlaget for en sosialistisk revolusjon. Arbeiderklassen er drivkrafta i revolusjonen, og det er viktig å støtte denne klassen på kort og lang sikt. Uten tvil vil også studentene kunne lære mye av dette arbeidet, som også kan styrke deres egen kamp.

Streikestøtte er en omfattende bevegelse allerede blant studenter. Den favner over folk som kaller seg sosialister og folk som ikke gjør det. Vi må bruke prinsippet om å forene alle som lar seg forene i streikestøttearbeid.

Komiteene skal drive støttearbeid, inkludert aksjoner som tjener denne støtten, som solidaritetsarbeid, demonstrasjoner ol. Komiteene er hverken alternativ til fagforeningene eller interessekamporganisasjoner. Ut fra dette har streikestøttekomiteen ved universitetet i Oslo utforma følgende forslag til plattform.

1. Streikestøttekomiteens oppgave er å støtte rettferdige kamper som arbeidsfolk reiser for materielle krav, til forsvar for demokratiske retter, mot politisk undertrykkelse.
2. Streikestøttekomiteen skal først og fremst arbeide til støtte for arbeiderklassens kamper. Komiteen vil også støtte rettferdige kamper som andre deler av folket, f.eks. småbrukere, fiskere, ungdom under utdanning, reiser. Komiteen vil også støtte rettferdige kamper til arbeidsfolk i utlandet.
3. Streikestøttekomiteens oppgave er å propagandere de krava som er reist, arbeide for økonomisk støtte, vedta støtteerklæringer og arbeide for at andre organisasjoner og forsamlinger vedtar støtte. Komiteene skal også ta initiativet til demonstrasjoner og andre former for aksjoner som kan øke støtten blant studenter og andre.
4. For å klare disse oppgavene, må komiteen organisere seg med valgt ledelse, gjennomføre diskusjoner på de viktigste oppgavene og allers organisere slik at flest mulig som støtter kampen kan trekkes med i arbeidet. På den måten får komiteen den nødvendige slagkrafta.